

Kabdebó Tamás

Az Isten tora

*Nyúl vagyok, puska elől futok
Róka vagyok, nyulakra vadászom
Ember vagyok, emberre vadászom
Angyal vagyok, fölöttük szárnyalok.*

*Emésztőkörre teremtett világ
Hol az élet szoros, a torok tág
Hol búzából liszt, belőle kenyér
Majd ebből lesz a kioltandó vér:*

*Tehát mindenből minden, te meg én
A futórózsák és a fenyőfák
Ez a kis szonett és az epikák
A fotonok és a galaktikák:*

*Az élővilág fázisok sora:
Az élet maga: az Isten tora.*

Isten irgalma

*Minden élet: halálos ítélet.
Születés és halál között élünk
Mondjuk hatvanöt vagy hetven évet
Örömben-ürömben telik létünk.*

*Egy dolgot kérek, Isten pajtás:
Életemnek legyen folytatása
Itt a földön, nem az öröklétben*

*Hanem a fűszálban és a rétben
Folytatódjék énem mása
Mint kiszáradó fákon friss hajtás.*

*Így már jöhet a bármilyen halál
Akár ülve, állva, fekve talál
Két malomkő közt, vagy a heverőn,
Párnák között vagy a csatamezőn.*

Túlvilágok

*Hinduk könyvében megvan írván a
Lélekutak végén a Nirvána.
Az Újszövetségben megvan írván
A jók a mennybe jutnak el, nyilván,*

*A gonoszok pedig a pokolba.
(Számos, örökké égő akolba.)
Míg a kicsit-rosszak és a kicsit-jók
Tisztító-katarzis-tűzbe valók.*

*Am nem így az ógörög ítélet:
Hadesben folytatódik az élet
Egymás mellett a jók, a rosszak árnya,*

*Jó anya, rossz fiára találva,
Rossz apa jó lányára találva
Odalent senki nem marad árva.*

Ulisszesz utolsó útja

*A tenger künn a szív benn háborog
Nem volt mód megölni minden latort
A bosszúállás tikkasztó dolog
Volt kérő aki túlélte a tort.*

*Megöregedett. Szép Ithakában
Fia, Telemachos lett a király.
Idővel megözvegyült s bújában
fől-főlvijjogott: párvesztett sirály.*

*Hajóraszállt, s csak emlékeket vitt.
Kitűzték Dublinban kormánylapátját
Amit a nép sütőlapátnak hitt.*

*Halakkal vívta utolsó csatáját.
Szava halászinására hatott,
A srác Homeros névre hallgatott.*